

gesproken, dat
leiden en niet uit-
overgeleverden
en en het hoofd
te vullen, maar
verder opbouw
chap en daarom
dat voor alles
aardheid hun ziel
onwaardig zijn.
toevoeging, dat
wen cursus een
ft ingescheven.
t de Vrije Uni-
ker een hoopvol
tate jaren is het
lommen, en deze
et beste bewijs,
t onzer Hooge-

wereld.

der Hervormde
bijz. lid der
id bij Ds. Knott-
mming.
nde:

tember j.l. las ik
de beweging om
e oefenen en het
e verklaren, naar
aeralen hoek zou
tendeels waar is.
sullen niet nage-
t te laten gelden
e echte christen-
welke vertegen-
sed op het staat-
sullen zich hier
t. Maar, het spijt
— de oppositie
t uitoefenen van
kwam toch ook
er zoover ik het
en kant. Hiervan
dingen, vooral in
ok in de Her-
sijn, hoe dan ook
r getrouw huis-
e catechisatie
e en in zichzelf
en aan de voeten
van den Heere
t een domineé
moest overlaten,
heden Kamerlid
e waarneming
elijk neefde.

lijven", zoo riep
op de classieke
met dien uitroep
in, niet omdat
invloed, ook op
en maar terwille
operanten Herder
leeraren is toe-

en zult u zeer
leer
BRUS, V. D. M.

merkt, is vol-
te overtuiging
an te bevelen,
en zoo omvat-
tegenwoordig-
heid aan het
den geheelen
daarom onze
des afgekeurd,
bonds nog an-

zelf toe, dat
alleen en niet
leiden geboren
hoofd der Sy-
die tegelijk
andsche Too-
ormde predi-
van hun tijd
tering der so-
hoe weinig
ambt in over-
Synode heeft
maatregelen
liberale zijde
at twee be-
in de Kamer
te verdedigen,
esluit, dat de
predikant het
Kamer op te
gerij van het
plaats ons

ag bij de be-
niet uit het
exceptionele
bevindt, ook
odig maakt.
gaat van
rip uit; een
is de grond-
aan ver-
te machten,
is zelfs niet
ilksverteen-
a ontbrekt,
us zich uit-
nijken kan.
n elk par-
tegenwoor-
huis hebben
Staatskerk
e niet blind
agere repre-

gentatiestelsel aankleven, de tegenwoordige
wijze van volksvertegenwoordiging komt
ons niet minder schadelijk voor. Een
Kamer, waarin ook de Christelijke Kerk,
door middel van wettig gekozen vertegen-
woordigers, haar wenschen aan de Rege-
ring kan kenbaar maken, de Regeering in
moelijke vragen van advies kan dienen en
voor de rechten der Kerk pleiten kan, wan-
neer die aangetast worden, blijft ons ideaal.

Zoolang dit ideaal echter niet verwezen-
lijkt is, moet er wel een uitweg gevonden
worden om althans eenigermate aan dit
bezwaa tegemoet te komen. De Christelijke
Kerk, Dr. De Visser heeft het terecht op-
gemerkt, heeft niet alleen een soteriologische
maar ook een kosmologische roeping. Haar
eenig doel is niet om zielen te redden door
de prediking van het Evangelie; ze is ook
een licht op den kandelaa, een stad op
den berg. Onze vaders hebben daarom
nootdruft gewild, dat de predikanten zich uit-
sluitend bepalen zouden tot de prediking
des Evangelies. De Kerk had Gods Woord
te bedienen in heel zijn omvang, voor alle
standen en rangen van het volk. Ze had
het licht van Gods Woord te laten schijnen
ook voor de Overheid, opdat deze zou weten
wat God van haar eischt. Dat was de
breede opvatting van de taak en roeping
der Kerk, die theorie en praktijk van onze
Gereformeerde Vaders steeds heeft be-
heerscht. Ze aarzelden daarom nooit om op
den kansel de brandende politieke quaesties
te bespreken; ze zonden deputaten naar de
Overheid, om zelfs over oorlog en vrede de
meening der Kerken aan de Overheid kond
te doen. Ze voelden het diep, dat de Kerk
van Christus een publieke roeping had. Het
zagen, dat de predikanten zich alleen te
bemoeien hebben met de bekeering van
zondaren, is Doopersch, niet Gereformeerd.

Wij twijfelen niet, of Ds. Knottnerus zal
het met ons eens zijn, dat dit de Gerefor-
meerde opvatting van de roeping der Kerk
is. De vraag is dus alleen, of onder de tegen-
woordige staatsregeling, die aan de Chris-
telijke Kerk geen publiek orgaan schenkt
om haar mening te openbaren, er wel een
andere uitweg is, dan dat in de Volksver-
tegenwoordiging ook predikanten optreden.
De Synode heeft door dit principieel af-
te keuren en te verbieden, aan de Kerk naar
onze overtuiging geen dienst bewezen.

Natuurlijk is de praktische vraag, of het
mogelijk is tegelijk predikant in een groote
Kerk te zijn en lid der Tweede Kamer,
hier buiten bespreking gelaten. Over die
vraag zou veel te zeggen zijn. Wat we be-
treuren is alleen, dat de Hervormde Synode
een absolute uitspraak deed en daardoor
het optreden van predikanten in de volks-
vertegenwoordiging onmogelijk maakte.

Daardoor kwam ze het liberalisme in het
gevolg, dat van geen domineés in de politiek
weten wil en allen invloed der Kerk op
staatkundig gebied wil breken; maar han-
delde ze niet naar de beginselen, die onze
Gereformeerde Vaders hebben hoog ge-
houden.

De nieuwe redactie der Kerkenorde.

(Slot.)

ART. XXXVIII.

Wel verstaande, dat in de plaatsen, waar de
kerkeraad voor het eerst of op nieuw is op
te richten, 't zelve niet geschiedt, dan met advies
van de Classe. En waar het getal van de
Ouderlingen klein is, zullen de Diakenen door
plaatselijke regeling mede tot den Kerkeraad
kunnen genomen worden; hetgeen altijd ge-
schieden zal, waar dat getal op minder dan
drie is bepaald.

ART. XXXIX.

Plaatsen, waar nog geen kerkeraad zijn kan,
zullen door de Classe onder de zorg van een
genabuurden Kerkeraad gesteld worden.

ART. XL.

Desgelijks zullen de Diakenen samenkomen,
waar zulks noodig is alle weken, om met aan
roeping des Naams Gods, van de zaken hun
ambt betreffende te handelen, waartoe de Dia-
naren goede opricht zullen nemen, en zoo noodig
sich daarbij laten vinden.

ART. XLI.

De Classieke vergaderingen zullen bestaan
uit genabuurde Kerken, dewelke elk een Dienaar
en eenen Ouderling ter plaatse en tijd bij hen
in 't scheiden van elke vergadering goed ge-
vonden (zoo nochtans, dat men 't boven de
drie maanden niet miste) daar heen met
behoorlijke credentie stuurden, in welke
samenkomsten de Dienaars bij beurt,
of anderszins die van deselve vergaderingen
verkomen wordt, presidenten zullen, zoo nochtans,
dat dezelfde persoon tweemaal achtereen niet
zal mogen verkomen worden. Voorts zal de
Præses onder anderen eenen legitiemen afge-
vaardigde, of zij in hunne Kerken hunne Kerkeraad-
vergadering houden; of de kerkelijke dis-
cipline geöfend wordt; of de armen en scholen
bezorgd worden; ten laatste, of daar iets is,
waarin zij 't oordeel en de hulpe der Classe
tot rechte instelling hunner Kerke behoeven.
En eindelijk zullen in de laatste vergadering
voor de Particuliere Synode verkomen worden,
die op deze Synode gaan zullen.

ART. XLII.

Waar in eene Kerk meer Predikanten zijn
dan één, zullen ook zij, die niet volgens het
voorgaande artikel afgevaardigd zijn, in de
Classe mogen verschijnen en adviseerende stem
hebben.

ART. XLIII.

De instructien der dingen, die in meerdere
vergaderingen te behandelen zijn, zullen niet
eerder geschreven worden voordat over de daarin
voorgestelde punten de besluiten der voorgaande
Synoden gelezen zijn; opdat 't gene eens afge-
handeld is, niet wederom voorgesteld worde,
ten ware dat men iets achtte veranderd te
moeten zijn.

ART. XLVII.

Alle jaren (ten ware dat de nood eenen
korteren tijd vereischte) zullen eenige, zooveel
mogelijk tot deselve provincie behoorende, ge-
nabuurde Classen samenkomen, tot welke Par-
ticuliere Synode uit iedere Classe twee Dienaars
en twee Ouderlingen (welk getal door eene
Synode, die niet slechts drie of vier Classen be-
staat, ook op drie kan gesteld worden) afge-
vaardigd zullen worden. In 't scheiden, zowel

der Particuliere als der Generale Synode, zal eene
Kerk verordend worden, die laat hebben zal,
om met advies der Classe den tijd en de plaats
der naaste Synode te stellen.

ART. XLIX.

Iedere Synode zal ook eenigen deputeeren,
om alles wat de Synode geordend heeft, te
verrichten en in voorvallende zwaarigheden aan
de Classen de hand te bieden, waarbij voor de
onderscheidene belangen zooveel mogelijk af
zonderlijke groepen van deputaten te benoemen
zijn, en om, althans ten getale van twee of drie,
over alle peremptoire examens der aankomende
predikanten te staan. En alle deze Deputaten
zullen van alle hunne handelingen goede notitie
houden, om de Synode rapport daarvan te doen,
en zoo het geëischt wordt, redenen te geven.
Ook zullen zij niet ontalgen wezen van hunnen
dienst, voor en alser de Synode zelve hen
daarvan ontslaat.

ART. L.

De Nationale Synode zal ordinaarlijk alle
drie jaren eens gehouden worden, ten ware dat
er eenige dringende nood ware, om den tijd
kortert te nemen. Tot deze zullen twee Dienaren
en twee Ouderlingen uit elke Particuliere Synode
afgezonden worden. Voorts zal de Kerk, die
laat heeft om den tijd en de plaats der Gene-
rale Synode aan te wijzen, zoo deselve naar het
oordeel van minstens twee Particuliere Synoden
binnen de drie jaren te beroepen ware, met
advies of onder goedkeuring van hare Particu-
liere Synode van den tijd en de plaats be-
sluiten.

ART. LI.

Voor de Gereformeerde Kerken van Euro-
peanen in Nederlandsch Indië wordt de wijze
waarop zij met de Kerken hier te lande in ver-
band staan, door de Generale Synode geregeld.

ART. LII.

Desgelijks wordt de arbeid der kerkelijke
Zending in Nederlandsch Indië, door zoover de
algemeene bepalingen noodig heeft, door de
Generale Synode in eene Zendingssorde gere-
geld.

ART. LIII.

De Dienaren des Woords Gods, en desgelijks
de Professoren in de Theologie ('t welk ook
den anderen Professoren en insgelijks den Rec-
toren en Schoolmeesters wel betaamt) zullen de
drie Formulieren van Eenigheid der Nederlän-
sche Kerken onderteekenen, en de Dienaren des
Woords, die zulks refuseren, zullen de facto
in hunnen dienst door den Kerkeraad of de
Classe geschorst worden, tot ter tijd toe dat
zij zich daarin geheel verklaard zullen hebben,
en indien zij obstinate zijn in weigering blijft,
zullen zij van hunnen dienst geheel afgesteld
worden.

ART. LIV.

Insgelijks zullen ook de Ouderlingen en
Diakenen, en degenen die door eene Classe
als proponent worden toegelaten, de genoemde
Formulieren van Eenigheid onderteekenen.

ART. LV.

Tot weinig van de valsche leeringen en
dwalingen, die door kettersche geschriften zeer
toenemen, zullen de Dienaars en de Ouderlin-
gen de middelen gebruiken van leerling, van
wederlegging, van waarschuwing en van vernam-
ning, zowel bij den dienst des Woords, als
bij de Christelijke onderwijzing en bij het huis-
bezoek.

ART. LVI.

Het verbond Gods zal aan de kinderen der
Christenen met den Doop, zoo haast als men
de bediening deselve hebben kan, verzegeld
worden, en dat in openbare verzameling, wan-
neer Gods Woord gepredikt wordt.

ART. LXII.

Een iedere Kerk zal zulke manier van be-
diening des Avondmaals houden, als zij oor-
deelt tot de meeste stichting te dienen. Wel-
verstaande nochtans, dat de uitwendige cere-
moniën, in Gods Woord voorgeschreven, niet
veranderd, en alle superstitie vermeden worde,
en dat na de volleiding der predikatie en
der gemeene gebeden het formulier des Avond-
maals, mitsgaders het gebed daartoe dienende,
zal worden gelezen.

ART. LXIII.

Het Avondmaal des Heeren zal ten minste
alle twee of drie maanden gehouden worden.

ART. LXIV.

De bediening des Avondmaals zal alleen
geschieden, waar toezicht is van Ouderlingen,
volgens kerkelijke orde, en in eene openlijke
samenkomst der gemeente.

ART. LXV.

Lijkpredikatiën of lijkdiensten zullen niet
worden ingesteld.

ART. LXVI.

In tijden van oorlog, pestilentie, algemeene
volksrampen en andere groote zwaarigheden,
waarvan de druk overal in de Kerken gevoeld
wordt, zal een bededag uitgeschreven worden
door de Classe, die daartoe door de laatste
Generale Synode is aangewezen.

ART. LXVII.

De Gemeenten zullen onderhouden, benevens
den Zondag, ook den Kerstdag, Paschen, Pink-
steren en Hemelvaartdag. De onderhouding
der tweede feestdagen wordt in de vrijheid der
Kerken gelaten.

ART. LXVIII.

De Dienaars zullen alomme des Zondags,
ordinaarlijk in de namiddagsche predikatie,
de somma der Christelijke leer, in den Cate-
chismus, die tegenwoordig in de Nederlandsche
Kerken aangenomen is, vervat, kortelijk uit-
leggen, alsoo dat deselve, zooveel mogelijk,
jaarlijks mag geleend worden, volgens de
afdeeling des Catechismus zelve daarop
gemaakt.

ART. LXIX.

In de Kerken zullen alleen de 150 Psalmen
Davids, de Tien geboden, het Onze Vader, de
12 Artikelen des Geloofs, de Lofzangen van
Maria, Zacharias en Simeon, de Morgenroep
en de Avondzaag, en de Bedezang vóór de
predikatie, gezongen worden.

ART. LXX.

Alsoo behoort het, in dat de huwelijks staat
voor Christus' gemeente bevestigd worde, vol-
gens het Formulier daarvan zijnde, zullen de
Kerkeraaden daarop toezien.

ART. LXXV.

Van al zulke zonden, die van haar nature
wege openbaar, of door verachting der kerkel-
ijke vermaningen in 't openbaar gekomen zijn,
zal de veroezening (wanneer men genoegzame
teekenen van boetvaardigheid ziet) in zulken
vorm en manier geschieden als tot stichting
van iedere Kerk door den Kerkeraad bekwaam
zal geoordeeld worden. Of zij in bepaalde
gevallen openbaarlijk geschieden zal, wordt,
wanneer daarover in den Kerkeraad verschil
is, in Kerken, waar maar één Dienaar is, met
advies van twee genabuurde Kerken beoordeeld.

ART. LXXVII.

Aleer men, na afhouding van het Avond-
maal en de daarop nog gevolgde onderscheidene
vermaningen, tot de afsnijding komt, zal men
de hardnekkigheid des zondaars der gemeente
openlijk te kennen geven, de zonde verklaarende,

mitsgaders de naarstigheid aan hem bewezen
in 't bestraffen, afhouden van het Avondmaal
en menigvuldige vermaningen, en zal de gemeente
vermaand worden hem aan te spreken, en voor
hem te bidden. Zoodanige vermaningen zullen
er drie geschieden. In de eerste zal de zondaar
niet genoemd worden, opdat hij eenigzins ver-
schood worde. In de tweede zal met advies
der Classe zijn naam uitgedrukt worden. In de
derde zal men de gemeente te kennen geven,
dat men hem (tenzij dat hij zich bekeere)
van de gemeenschap der Kerk uitsluit, opdat
zijne afsnijding, zoo hij hardnekkig blijft, met
stilzwijgende bewijling der Kerk geschiede.
De tijd tusschen de vermaningen zal aan het
oordeel des Kerkeraads staan.

ART. LXXIX.

Wanneer Dienaars des Goddelijken Woords,
Ouderlingen of Diakenen eens openbare grove
sonde bedrijven, die der Kerk schandelijk of
ook bij de Overheid strafwaardig is, zullen
wel de Ouderlingen en Diakenen terstond door
voorgaand oordeel des Kerkeraads deselve en
der naastgelegen gemeente in hunnen dienst
geschorst of daarvan afgezet worden, maar de
Dienaars alleenlijk geschorst worden. Of dese
geheel van den Dienst af te zetten zijn, zal aan
het oordeel der Classe staan, met advies van
de in art. XI bedoelde Deputaten der Particu-
liere Synode.

ART. LXXXII.

Dengenen, die uit de gemeente vertrekken,
zal eene attestatie of getuigenis aangaande hun
belijdenis en wandel door den Kerkeraad mede
gegeven worden, door twee onderteekend, of bij
attestatie, die onder het zegel der Kerk gegeven
worden, met eene onderteekening.

ART. LXXXIII.

Voorts zal den armen, om genoegzame oor-
saken vertrekkende, door de Diakenen reisgeld
gegeven worden, naar hetgeen zij oordeelen te
hoort te zijn. De Kerkeraad en de Diakenen
zullen echter toezien, dat zij niet te zeer gegene
zijn om hunne Kerken van de armen te ont-
lasten, met welke zij andere Kerken zonder
enigen nood zonden beswaren.

P. S. In de artikelen in ons vorig nummer
opgenomen, waren enkele mistellingen inge-
slopen, die de lezer gelieve te corrigeren. Ze
zijn in art. V leze men in plaats van: in
Kerken met meer dan twee Dienaren, in Kerken
met meer dan één Dienaar enz. In art. VIII
moet in den tweeden volzin worden ingevoegd:
het woord dan, zoodat gelezen moet worden:
Zoo wanneer dan zoodanige personen. In art.
XXXIII moet het woord alleen voor keusstem
men vervallen, zoodat de zin wordt: en dese
zullen keusstemmen hebben. Terwijl in art.
XXXVII moet gelezen in plaats van: dewelke,
alhoewel in de grotere gemeenten, ten minste alle
weken eens te samen komen zullen, dewelke,
althans in de grotere gemeenten, in den regel
alle weken eens te samen komen zullen, terwijl
voorts de verouderde uitdrukking bij gebeurte
moet vervangen door bij beurt.

We maken tevens van de gelegenheid gebruik
om er op te wijzen, dat in het rapport over de
leerschillen een drukfout is blijven staan, die
allicht tot misverstand aanleiding zou kunnen
geven. In de eerste conclusie staat: dat het
dienstvolgens wel niet geoorloofd is de infirmary-
sche dienstwijze als de leer der Gereformeerde
kerken in Nederland voor te stellen; in deze
aanspraak moet het woord infirmarysch in
supralapsaarsch veranderd worden, zoodat men
leze: dat het dienstvolgens wel niet geoorloofd is de
supralapsaarsche dienstwijze als de leer van de
Gereformeerde kerken in Nederland voor te stellen.

Voor Kootwijks Scholen.

In hartelijken dank ontvangen door Ds.
HOUTZAGERS, van den heer A. S. Leya te Aar-
denburg, correspondentie Unie / 1 gevonden
in de collectie; door middel van Ds. Hoekstra
te Arnhem, van mej. E. P. te Utrecht / 250.

Namens het Bestuur,
D. HULLEMAN,

Kootwijk. Penningmeester.

Uit de Perg.

De toenemende uitbreiding van onze Chris-
telijke gestichten tot verpleging van krank-
zinnigen maakt, dat de behoefte aan voldoende
personeel een dringend vraagstuk is.
In Belheda schrijft Ds. Van der Hoogt
daarom een woord van opwekking tot jonge
mannen en vrouwen om zich aan dezen arbeid
te wijden:

Na niet al te lang tijdsverloop zal de Vereeni-
ging een Stichting zijn.

Wie had voor twintig jaren bij de oprichting der
Vereeniging ook maar in de verste verte kunnen
vermoeden, dat het met grooten schroom en prijs-
waardige voorlichtigheid klein bij den weg aan-
gaven werk zo licht een breede vlucht zou nemen!

Maar God heeft het in het bestel Zijner voor-
zinnigheid zoo geleid, dat het werk wel tot zoo
groot uitbreiding komen moest.

Hoeveel bewaren daaraan ook verbonden waren,
hoeveel zorgen ook het Bestuur daarmee te dragen
kreeg, — altijd voort, altijd voort! was het wach-
woord, waaraan het zich te houden had.

Voor eigen genoeg heeft het Bestuur waarlijk
niet zo groote uitbreiding van het werk aanvaard.
Het is er wel door den nood toe gedrongen ge-
worden.

Heeft reeds de oprichting eener Vereeniging als
de onze eens lijdensgeschiedenis, elke uitbreiding
van het werk vermeerderd het lijdens. Wat al zorg
en kommer brengt zij met zich!

Maar mag daarom de uitbreiding worden ge-
staakt? Neen. Dit zou een bedellen, ja een ver-
zoeken zijn van God, die telkens den weg tot
uitbreiding gebaad en voorspoedig gemaakt heeft.

De benodigde gelden zijn er altijd nog gekomen.
De vijf van den Alg. Penningmeester, om de
obligatie-leeningen te plaatsen, is tot hertoe rijk
van God gezegend en ook voor de nieuw op te
richten vierde Stichting is een deel van het be-
nodigde kapitaal reeds gevonden in de naam van
de bij deze uitbreiding betrokken provincien aan
de te sluiten geleening.

Er is echter één bezwaar, dat aldoor den arbeid
der Vereeniging blijft drukken, en dat is: het ge-
durfte hebben, om voldoende personeel te verkrijgen
en te behouden.

Den eenen tijd is dit bezwaar grooter dan den
anderen tijd; ook heeft de eene Stichting in deze
meer te klagen dan de andere; maar in het alge-
meen is de klacht, dat de Vereeniging voor haar
Stichtingen niet altijd te beschikken heeft over
voldoende personeel, niet ongegrond.

Tot overdrifje heeft die klacht niet.
Op het oogmerk, dat we dit schrijven, is slechts
aan één van onze drie Stichtingen een vrij groot
gebrek aan verplegers.

Evenwel, al is het genoemde bezwaar niet gering
te achten, het mag toch niet gelden als reden om
nu maar met de uitbreiding op te houden.

We zijn vast overtuigd, dat mettertijd het be-
zwaar, zoo al niet ganshele weggenomen, dan
toch tot zeer geringen omvang beperkt zal worden.

Dit zal dan zijn, als in het maatschappelijk leven
de opleiding tot verpleger of verpleegster in onze

Stichtingen voorgoed zal worden medegerekend
onder de gelegenheden om te komen tot een goede
levenspositie, die ook de mogelijkheid voor het
aangaan van een huwelijk in zich sluit.

Onze Vereeniging heeft het beginsel aanva rd,
om aan haar verpleepersoneel zulk een positie te
verschaffen, en er zijn er reeds velen, die daarvan
de goede vrucht mogen genieten. Hun getal kan
van lieverlede toenemen, waar de gemiddelde
aiz uitbreid en de patiënten bij voorkeur in ge-
zinnen van verpleepersoneel geplaatst worden.

Predikanten, onderwijzers, ouders en andere op-
voeders, zij kunnen vooral in deze goede en ge-
wenschte zaak medewerken, door de aandacht van
catechisanten, leerlingen, zonen en dochteren te
vestigen op deren tak van christelijken arbeid,
waaraan kinderen van christelijken huize zich kun-
nen geven en waardoor zij tot een goede positie
in de maatschappij kunnen geraken.

En nu is het wel waar, dat pas op 18 jarigen
leeftijd dese arbeid kan worden begonnen, maar
laat de jongens eerst maar een goed handwerk
leeren en de meisjes in eigen huis of in een dienst-
betrekking waardig worden in allerlei huiselijken
arbeid, het zal beiden later in de verpleging goed
te stade komen. En als dan vooral niet wordt ver-
zuild, het op school geleerde goed te onderhouden
en zoo noodig nog aan te vullen door eigen oefening
of door nog wat privaatsle te nemen, dan gaat het
volgen van den opleidingscursus ter bekoming van
een diploma des te gemakkelijker, en na gediplo-
meerd te zijn, zal men dan te gereeder overgaan
tot het aanleren van vreemde talen, gelijk daarvoor
reeds op 't veldwijke gelegenheden gegeven wordt.

Wil met later niet aan de Vereeniging verbonden
blijven, maar liever iets anders beginnen, dan zal
het verblijf aan een der Stichtingen gewoontlijk
niet weinig bevorderlijk zijn tot bereiking van het
doel, dat men zich heeft voorgesteld. Menigen heeft
aan een goede betrekking in de maatschappij
waarvoor de Stichting de brug is geweest.

Naarmate de arbeid aan onze Stichting in den
lande onder ons christenvolk bekend wordt als een
arbeid, die een behoorlijke positie verschafft, naar
die mate zal ook het getal toenemen dergenen,
die zich aan dien arbeid willen wijden.

Al wordt dan nu nog het bezwaar gevoeld, dat
er telkens weer gebrek is aan voldoende personeel,
we meenen met zekerheid te mogen voorspellen,
dat dit bezwaar allengs minder zal worden.

In elk geval zou al het heel verkeerd zijn, de
oprichting eener vierde Stichting op dit bezwaar
te laten afsluiten.

Tot hertoe heeft de Vereeniging nooit eerst
geloofd naar personeel, om daarvan het bouwen
eener Stichting te laten afhangen. Alrijd is zij maar
begonnen te bouwen en dan volgde de oproeping
van mannen en vrouwen, jongelingen en jonge-
dochteren, die voor den arbeid noodig waren. En
ze zijn er altijd nog gekomen, die diesen arbeid
wenschten te aanvaarden, en al bleef het hebben
en houden van goed personeel een voortdurende
zorg, de arbeid kon toch steeds voortgaan zonder
al te ver te blijven beneden de eischen, die daaraan
konden worden gesteld.

Bovendien leert de ervaring, dat een nieuwe
Stichting voor velen iets bijzonder aantrekkelijks
heeft en zich daar personen aanmelden, die te voren
aan geen andere Stichting wilden werkzaam zijn,
maar zich nu wel aan de nieuwe willen geven.
Een nieuwe Stichting trekt gewoontlijk ook tal van
personen uit den naasten omtrek tot zich.

Waar God ons dan den weg opent tot uitbreiding
van het werk, mogen wij vrijmoedig daarmee
voortgaan en daarbij biddend van Hem begeeren
en verwachten, dat Hij ook voorzien zal in de be-
hoefte aan personeel. Dat ieder, wien de zaak onzer
krankzinnigenverpleging ter harte gaat, met ons die
behoefte brenge voor Gods troon, maar dan ook,
zoover zijn vermogen daartoe strekt, met ons mede-
arbeide, geschikte personen voor dit werk te
winnen!

Deze roepstem ondersteunen wij van harte.

Zeer zeker eischt het een offer om zich
geheel te wijden aan de verpleging der krank-
zinnigen. Wie het alleen doet om een positie te
krijgen, zonder dat de liefde Christi hem dringt,
zal de lasten van dezen arbeid veel te zwaar
vinden voor zijne schouders. Maar waar lust
om Christus te dienen en innerlijke barmhar-
tigheid met de ellendigen dringt, daar ligt hier
een heerlijk arbeidsveld ontloten.

Officiële Berichten

Vergadering der classis Almkerk op
21 September 1905 gehouden te
Nieuwendijk.

De praeses der roepende kerk Werkendam B
opent de vergadering op de gebruikelijke wijze.
Bij onderzoek der credentiebrieven blijkt, dat
alle kerken vertegenwoordigd zijn. Aan drie
diakenen wordt keusstem verleend, nadat ge-
bleken is, dat om welke redenen de ouderlingen
verhinderd waren zelf tegenwoordig te zijn.

In het moderamen nemen zitting Ds. Ozinga,
praeses; Ds. Bosch, assessor; Ds. Aalders, scriba.
De notulen der vorige vergadering worden ge-
lezen en goedgekeurd.

Aangezien er weinig aan de orde is, wordt
art. 41 D. K. O. zeer breedvoerig behandeld.
In 't bijzonder worden de k.k. ondervraagd
naar, en gewezen op de dure roeping om met
allem ernst te zorgen voor Christelijk onderwijs,
waarvoor thans de tijd rijp is. Vooral de groote
kerk van Almkerk wordt dringend aanbevolen,
die zaak nu met spoed ter hand te doen nemen.

Voor het overige geeft de toestand der k.k.
stof tot dank aan den Heere en wordt er alge-
meen naar gestreefd om met trouw en liefde
aan de roeping te voldoen. De kerk van Waard-
huizen deelt mede, dat zij de combinatie met
de kerk van Giessen Rijswijk heeft opgezegd.

Aangezien beide k.k. verklaren, dat die com-
binatie meer strekkend dan bevoorrend
werkte op het werk van beroeping, en er ge-
heel volgens het bestaande contract gehandeld
is, wordt deze mededeeling voor kennisgeving
aangenomen. Op verzoek der kerk van Waard-
huizen zegt de cl. hare medewerking toe ter
inroeping van hulp der andere k.k., ten einde
de kerk van W. van hare drukkende schuld
moet afgeholpen worden; waarna zij in staat
zoude zijn een eigen bedienaar des Woords te
beroepen. De cl. wenscht deze zaak aan te
bevelen door eerstens de k.k. der cl. te ver-
zoeken, voor dit doel eene collecte te houden
vóór de a.s. vergadering, dan zich verder te
wenden tot de k.k. der prov. en, zoo noodig,
daarna zich tot de k.k. buiten de provincie te
richten. Aangezien de behandeling van art. 41
D. K. O. zeer breedvoerig heeft plaats gehad,
wordt besloten dit jaar geen kerkvisitatie te